

## βάρβαρος

**βάρβαρος, -η, -ο**, επίθ. [<αρχ. βάρβαρος], βάρβαρος. **α.** που είναι βάνουσος, σκληρός, απάνθρωπος: «βάρβαρες χειρονομίες || βάρβαρη συμπεριφορά». **β.** που είναι άξεστος, αγροίκος: «είναι τόσο βάρβαρος, που δε θα μπορέσει ποτέ του να μάθει καλούς τρόπους». Επίρρ. **βάρβαρα**.

-βάρβαρη ώρα, βλ. λ. [ώρα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας